

”Misjonæren – person og tjeneste”

Tittelen er gitt i anførelsesteget. Den refererer til konferansen over dette temaet som Nordisk Institutt for Misjonsforskning og Eku-
menikk (NIME) og Nordisk Økumenisk Råd (NØR) arrangerte i
Slagelse, Danmark, høsten 2003, og som vi så vidt har omtalt på
denne plassen to ganger tidligere. Siste nummeret i fjor og første
nummeret i år inneholdt hvert sitt norske bidrag til konferansen.
Denne gangen publiserer vi ytterligere to. Når jeg lar konferan-
sens tema være tittel over dette nummerets leder, er det ikke bare
av den enkle grunnen. At NIME og NØR i fellesskap overhodet
kalte sammen til drøfting av dette temaet, fortjener oppmerksom-
het. Vi er i en situasjon, nasjonalt og internasjonalt, hvor debatt
og samråd omkring forståelsen av kirkens sendelse igjen står i
fokus. Hvordan skal vi tilrettelegge kirkens *misjonale* karakter –
teoretisk og praktisk? Til denne spørsmålsstillingen hører en drøf-
ting av *misjonærens* tjeneste og funksjon i kirkens liv. Hvem er
misjonæren? Hvilken tjeneste i og for kirken utfører hun/han?
Hvordan forstås tjenesten innen de ulike kirkesamfunn? Kan vi
unnnvære den?

Drøftingene i Slagelse var omfattende og innholdsrike. Hele
materialet fra konferansen er publisert i engelsk utgave i fjorårets
siste nummer av *SMT - Swedish Missiological Themes*. Vi anbefaler
det til nærmere studium og håper samtalen på ett eller annet vis
vil føres videre i de nordiske landene.

De to norskspråklige bidragene som følger nedenfor er fra
Thor Strandenæs og Aasulv Lande. Strandenæs – ”Bidrag til en
økumenisk forståelse av misjonærens tjeneste” - har sett nærmere

på det faktum at misjonærtjenesten i en eller annen form fins over hele det kirkelige spektrum, og med mange av de samme elementer både i den teologiske tilretteleggelsen av tjenesten og dens praktiske funksjon. En videre økumenisk samtale med sikte på å nå til enighet om forståelsen av misjonærens tjeneste, er ønskelig. Den vil virke befruktende på det økumeniske klimaet generelt. Strandenæs konkluderer: "En slik dialog bør komme i gang snarest. Vi trenger den."

Aasulv Landes bidrag fremstår som et interessant supplement til Tormod Engelsen's artikkel i forrige nummer. Mens Engelsen spurte hvem som har ivaretatt kirkens misjonsoppdrag gjennom tidene, spør Lande hvordan det har skjedd: "Korleis har kyrkja forstått misjonæren og misjonstenesta gjennom tidene?" Det interessante ved artikkelen er ikke påpekingen av at ulike tider har hatt ulik forståelse. Det er gammelt nytt. Det interessante ligger i den konkrete eksemplifiseringen Lande gir. Han presenterer oss først for erkebiskop Rimberts profilering av Ansgar i biografien over misjonæren fra slutten av 800-tallet, dernest for tenkningen til den amerikanske missiologen Pierce Beaver på 1960-tallet - over 1000 år senere. Artikkelen konkluderer med Landes personlige refleksjoner over viktigheten av at dagens misjon har "eit kritisk, hermenevtisk forhold til den historie den er ein del av".

De to siste artiklene kan også sees i det perspektivet vår overskrift gir. Rolf Ekenes er mangeårig misjonær på Madagaskar. Han var stedlig representant for NMS den spennende våren 2002 da landet var på randen av borgerkrig. Ekenes' bidrag er ingen vitenskapelig artikkel, men en reflektert, aktuell og førstehånds beskrivelse av en misjonærs opplevelse av et vanskelig dilemma: "Misjon og politikk – i teori og praksis..." Som forfatteren tilkjenner allerede i overskriften: Det er "lettere sagt enn gjort". Også Arild Romarheims artikkel hører hjemme i kategorien dokumentasjon. "Spiritisme som utfordring for de lutherske kirker" er hans rapport fra LVFs konferanse over dette temaet i Slovakia sist høst. Kirker i misjon, i vår del av verden og i andre, møter spiritismen som utfordring – i dag som før.

Jan-Martin Berentsen